

Missionstidsskrift

Efterretninger.

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 4.

April.

1908.

Danmark.

Stilstand blandt Baptisterne.

I „Evangelisten“ — Baptisternes Organ — fra d. 14de Febr. d. Aar findes en Artikel, der særlig har Interesse for os Syvende-Dags Adventister. Under Overskrift: „Som andre ser paa os“ søger Baptisternes Højskoleforstander P. Olsen at give det Udsende af, at der ikke er noget mærkeligt i den indenfor Baptisterne nuværende Stilstand. Det grundtvigiske Ugeblad „Folkerøsten“ har nemlig været ude med en Artikel, hvori det ved Hjælp af Citater, hentet fra selve „Evangelisten“, fastslaaer, at der er enten Stilstand eller Tilbagegang indenfor Baptistsamfundet i Danmark.

Hertil bemærker Hr. Olsen: „Tilbagegang er der vel Gud ske Lov ikke, men Stilstand har der været over vor Mission nu i henved en halv Snes Aar.

„Det vil sige Stilstand, hvad angaar Vækst i Medlemstal. Det er jo kun den Vækst, der kan maales statistisk.

„Men deri er der ikke det mindste mærkelige. Vi Baptister har i det Stykke kun delt Naar med alt andet Kristenliv i Danmark, og i Udlandet med. Det har været Stilstandstider for Kristendommen længe.“

Saa vidt Hr. Olsen og hans Naade at se Sagen paa. Der er altsaa Stilstand indenfor det ellers engang saa virksomme Baptistsamfund. Hvor sørgeligt, ja dobbelt sørgeligt, fordi Baptisterne ikke indser, hvad Aarsagen til denne Stilstand er, men synes endog at det er ret naturligt, at de maa lide samme Skæbne som alle de andre større Samfund, der gradvis har mistet deres Kraft, fordi de ikke gik frem i Herrens Lys. Sagen er nemlig den, at saa længe vi vandrer i Lys, vokser vi ogsaa i Medlemstal. Den retfædige Sti er jo som et skinende Lys, der bliver klarere og klarere indtil Middagen. Ordsp. 4, 18. „Stilstand“ eksisterer for Resten ikke indenfor Kristi Menighed — „Stilstand“ er ikke andet end Tilbagegang.

Men medens Baptisterne maa nøjes med at tale og sige om „Stilstand“, hvorledes staaer det saa til med os? Hvad siger Statistikken? Thi som Hr. Olsen siger: „Det er jo kun den Vækst, der kan maales statistisk.“ Følge denne har vort Samfund mere end fordoblet sig

hvert tiende Aar i de sidste 40 Aar. Vort Samfund tæller saaledes over dobbelt saa mange Medlemmer nu som for 10 Aar siden. Vor Statistik viser, at vi har døbt og optaget 100 nye Medlemmer i 1907 her i Danmark og saa godt som ingen mistet. Saa medens Baptisterne maa sige: „Stilstand har der været over vor Mission nu i henved en halv Snes Aar,“ er det en Kjendsgjerning, at vort Medlemstal har mere end fordoblet sig i samme Tidsrum. Vi har stor Grund til at takke og prise Gud — han lever, og hans Menighed lever, den staaer ikke stille.

Grunden til denne store Fremgang blandt os og den nuværende „Stilstand“ indenfor de andre Samfund er den, at vi har et bestemt Budskab fra Herren og et jersfikt Lys for vor Tid, medens disse har forkastet dette Budskab og dette Lys. De er gaaet tilbage, og vi er gaaet frem — med andre Ord: vi fortsætter i det Spor, de har forladt. Et Blik paa Baptisternes Trosbekjendelse fra 1852 belyser dette meget slaaende. Jeg skal blot her nævne et Eksempel — deres Syn paa Loven. Paa Side 39, Artikel 12, læser vi: „Om Loven i Almindelighed.“ „Vi tror, at skønt vi lever under den nye Pagts Naades-Husholdning, saa er dog Guds Lov, som allerede i Paradiset blev givet (Hof. 6, 7; 1 Joh. 2, 7), som paa Sinai videre blev forklaret (Rom. 13, 9; Gal. 5, 14), og som ved den Herre Jesus paa det klareste blev forberkliget (Matt. 5, 17; Gal. 4, 4, 5; Fil. 2, 8; Ef. 42, 21), ikke sat ud af Kraft og Virksomhed (Rom. 3, 31; 1 Kor. 7, 19; Rom. 7, 25), men har nu som før sin Rytte og rette Brug (Rom. 7, 12; 1 Tim. 1, 8). Denne er tredobbelt:

„For det første skal Loven lægge Bidsel og Tomme i Munden paa Menneskenes raa og ubændige Lidenskab og holde Guds Hellighed og Retfærdighed i Ansæelse paa Jorden (1 Tim. 1, 9, 10).

„For det andet skal den virke Synderkjendelse (Rom. 3, 20; 5, 13; 7, 7, 13) og være en Tugtemester til Kristus (Gal. 3, 24), idet den ved sin Hellighed og Uroffselighed (Rom. 2, 23; Gal. 3, 10; Jak. 2, 10), ved sin store Omfang (Matt. 5, 22, 28; 1 Joh. 3, 15) og sin aandelige Betydning (Rom. 7, 14) viser det syndige Menneske Umuligheden i at holde den (Rom. 3, 19, 20; 8, 3) og derved opvækker Trang til Naade og Tilgivelse hos ham.

„For det tredje skal den være en Lygte for den igjenfødte (Sal. 119, 6; 1. 1. 2), der som saadan har Lyst til Guds Lov efter det indvortes Menneſte (Rom. 7, 22), at han ikke skal tage fejl af den rette Vej (Sal. 119, 101. 104. 128; Jos. 1, 8) og ikke komme ind paa en ſelvpaalgt Hellighed (Kol. 2, 18), men ſtedſe beholde det herlige Maal for Dje, til hvilket han er beſtemt, nemlig ganſte at fornyes til Guds Billede (1 Joh. 2, 3). At dette formedelſt Kjødets Svagheit, ſom paa Jorden endnu ſtedſe hænger ved ham (Heb. 12, 1).

„Hvad den ceremonielle Del af Loven angaar, da tror vi, at den af Kristus aldeles er opfyldt (Matt. 5, 17), og da i ham Væſenet i Stedet for Skuggen fremkom (Heb. 10, 1; Kol. 2, 17), ſaa er denne ſalden bort (Heb. 7, 18. 19; Ap. Gj. 10, 13—15; 15, 28. 29; Ef. 2, 14. 15), og i Jezu Offer annammet i Troen fuldkommes hin Del af Loven (Gal. 4, 1—5; Rom. 10, 4). Men hvad Lovens ſædelige moralſke Del angaar, ſaaledes ſom den er fremfat i de ti Bud, da tror vi, at Guds Væſen og Wiſe for alle Tider deri er udtrykt (Matt. 19, 17. 18; 22, 36—40; Ef. 6, 1—3; Jak. 2, 8. 11. 12; 1 Joh. 2 7). Og at ſnarere Himmelf og Jord forgaar, end én eneſte Tøddel af Loven bortfalder (Matt. 5, 18).“

Dette er meget klart og tydeligt og i god Overſtemmelſe med den hellige Skrift; men Baptiſterne har forkaſtet ovenſtaaende Artikel i deres „Troſbekjendelse“ fra 1852, og det har de gjort — ſagde en af deres ledende Mænd her i Danmark for nogle ſaa Aar ſiden, jeg var nemlig ſelv til Stede og hørte og nedſtrev det — fordi den ledte Baptiſterne til at blive Syvende-Dags Adventiſter. Ja ſelvſølgelig maa enhver oprigtig Baptiſt holde Herrens Sabbat, hvis han ſkal rette ſig efter deres gamle „Troſbekjendelse“ — nu da Herren lader Lyſet angaaende dette Punkt ſkine for os.

Vi bhager alſaa videre paa den Grundvold, Baptiſterne har forladt, og Reſultatet er, at vi vokſer kraftigt frem, medens de ſtaar ſtille. Det er blot mærkeligt, at de ikke ſelv kan ſe Forſkjellen nu og for 50 Aar ſiden, da de ſtod paa den ſamme bibeliſte Grund — da kjendte de nemlig ikke til „Stilſtaand“.

Men nu, kjære Søſtende, lad os være tro, og „lad os holde faſt ved Haabets uroffelige Bekjendelse; thi han er trofaſt, ſom gav Forjættelſen“. Heb. 10, 23. Vi har meget at talke Gud for, han har gjort ſtore Ting for os, og han vil udføre et ſtort og herligt Værk gjennem og for os, hvis vi blot vil overgive os helt i hans Haand. Maa han meget velſigne og styrke ſit Folk, hvem han har betroet ſaadanne dyrebare Sandheder, det er min daglige Bøn.

J. C. Raft.

Narømodet i Danmark.

Om Gud vil, afholdes dette Møde, ſom allerede beſkjendtgjort i „Evangeliet's Søndebud“, her i Kjøbenhavn fra den 9de—14de Juni d. A. Det forſte Konferensmøde — Aabningsmødet — begynder Onsdag d. 10de Juni Kl. 10 Formiddag, og det forſte offentlige Møde Tirsdag Aften Kl. 8. Menighederne bedes være ſaa venlige at vælge deres Repræſentanter — Delgerede — og udbyde til diſse den ſædvanlige Fuldmagt, ſom bedes medbragt og indleveret til Konferensens Sekretær — Br. Muderſpach — ved Mødets Begyndelſe.

De Søſtende, der maatte onſke at beſtille Bærelſer forud for deres Ankomſt, bedes være ſaa venlige at tilſkrive Broder Jens Olsen, Margrethevej 5, Kjøbenhavn W, i god Tid — helſt ſeneſt en Uge før Mødets Begyndelſe — da dette vil lette Arbejdet med at leje Bærelſer betydeligt.

Bort Narømodet i Aar bliver ſikkert det forſte, der endnu har været afholdt i Danmark, og lad os gjøre alt i vor Magt, for at det ogſaa kan blive det bedſte. Gud venter paa os, Søſtende, og han onſker at udgyde ſin Naad over ſit Folk. Lad os derfor begynde at lægge Planer for at komme med til denne Højtid, og vær ſikker paa, at Herren vil velſigne enhver Beſtræbelſe, der gjøres i den Retning.

Med venlig Hiſen til alle Søſtende forbliver jeg
Ederſ i Herren forbundne Broder
J. C. Raft.

Norge.

Et Konferens-Fattigfond.

Evangeliet's Grundvold er Selvfornægtelſe. Det var et Offer, ja et ſtort Offer Kristus bragte, da han gjorde det muligt for os at annamme Evangeliet, da han bragte det Middel til Veje, ved hvilket vi kunde komme i Beſiddelſe af Evangeliet, ſom er en Guds Kraft til Saliggjørelſe for hver den, ſom tror. Det var ene og alene paa Grund af Kjærlighed fra Guds og Kristi Side at Forløsningens Plan blev lagt, og naar ſamme Kjærlighed bliver levende for os, da ledes vi til Omvendelſe. Da elſter vi ham, fordi han elſkede os forſt. Men Guds Kjærlighed mod os har viſt ſig paa en ſubſtantiel Maade. Der er to Maader at elſte paa: i Tale og i Gjerning; men kun den ene Maade er antagelig for Gud, og det er den at elſte paa den Maade, Gud har elſket, nemlig i Gjerning og Sandhed. Apoſtolen ſtriber: „Mine Børn, lad os ikke elſte med Ord, ej heller med Tunge, men i Gjerning og Sandhed.“ Naar vi elſter Gud, elſter vi ogſaa dem, ſom Gud elſter; thi „den, ſom ikke elſter ſin Broder, ſom han har ſet, hvorledes kan han elſte Gud, ſom han ikke har ſet?“ Kjærligheden er Drivhjederen i alt, hvad vi foretager os. Apoſtolen Paulus ſiger: „Kristi Kjærlighed tvinger mig.“ Hvor ſom helſt Paulus rejſte blandt Menighederne, ſøgte han at vække hos dem denne Kjærlighed mod alle, men ſærlig mod dem, ſom han kaldte Troens egne. Da der blandt Guds Menighed var trængende i Jeruſalem, fremholdt han denne Sag baade i Tale og Skrift blandt Guds Børn. Reſultatet blev, at da han rejſte op til Jeruſalem, medbragte han de Gaver, ſom gjennem Guds Folk var indkomne for de trængende i Jeruſalem. Der er endnu blandt Guds Børn dem, ſom ofte trænger til Hjælp; thi Kristus har ſagt: „De fattige har I altid hos eder.“ Om der end, ſom vi har ſet, bør være et Fond oprettet for at hjælpe de fattige i hver Menighed, ſaa er der dog andre, ſom ikke hører til nogen Menighed, paa Grund af at de bor ſaa affides og derfor ſjældne eller aldrig har Anledning til at ſamles med Guds Folk. Men naar diſſe undertiden kommer i Nød, til hvem ſkal de da henvende ſig om Hjælp? Det er et Spørgſmaal, ſom vi har tænkt meget paa i den ſidſte Tid, og vi har bedet, at noget maatte blive gjort i denne Retning. Gud har hørt denne Bøn, og af en Broder, ſom nylig har begyndt at holde Herrens Sabbat, har vi ſaaet 90 Kroner, hvormed vi har oprettet et Fond for ſaadanne trængende iſlandt os, der bor adſpreddt og derfor ikke kan henvende ſig til nogen ſærſkilt Menighed. Vi ſaar ofte Breve fra ſaadanne, og efterſom vi hidindtil ikke har haft noget Fattigfond, har det ofte forvoldt os Banſeligheder og dem Skuffelſe.

Vi henvender os til vore Søſtende med Bøn om at hjælpe os paa dette Omraade. Lad os ikke glemme at gjøre vel og at meddele; thi ſaadanne Ofre behager Gud vel.

Læs det 9de Kapitel af 2 Kor. Thi den Hjælp, som ydes ved denne Understøttelse, afhjælper ikke alene de helliges Trang, men bærer ogsaa Frugt ved mange Taksigelser til Gud. Ved Konferencien skal vi nærmere omtale denne Sag, og har da en Plan, som vi ønsker at fremlægge. Gud elsker en glad Giver. Send Gaver for nævnte Fond til undertegnede eller A. C. Christensen, Akersgaden 74, Kristiania.

C. C. Jensen.

Fra en af vore trofaste Kolportører.

„Herren er god og hans Miskundhed varer evindelig.“ Jeg vilde gjerne saa Lov igjennem vort kjære Menighedsblad at sige et Par Ord til min Frelsers Vre. I Fjereogtyveaaralderen blev jeg angrebet af en Sygdom, der varede saa at sige uafbrudt i tretten Aar. Var flere Gange opgivet af Læger og sank til sidst ned i Miskmod og Bedrøvelse. Jeg bare ventede paa Døden. Efter som jeg tilhorte Frelsensarmeen, kom Major A. en Dag op til mig for at høre, om jeg ønskede en Hallelujabegravelse eller ej. Jeg var saa syg, at jeg var lige glad, hvad han kaldte det. Nu ligger han selv i Graven; han fik maaste en Hallelujabegravelse, men Gud gav i sin Naade mig et Hallelujaliv.

Paa mit Sygeleje blev jeg overbevist om Sabbaten, som jeg straks antog. Efter ca. otte Aars Forløb, i hvilken Tid jeg fremdeles var temmelig svag, opmuntrede Br. S. M. Lund i Kristiania mig til at tage fat paa Kolportagen. Det syntes umuligt for saa svagt et Kor at tage fat paa en saadan Gjerning. Jeg maatte gaa forsigtig, arbejde forsigtig og have en god varm Seng at sove i om Natten for ikke at blive forkjølet. Skulde jeg kolportere? Jeg gav dog til sidst efter og har nu holdt ved dermed i ca. otte Aar. Min Helse er i den Tid stadig forbedret sig, og nu føler jeg mig saa stærk, at jeg regner det for en Bagatel at gaa fra 20—30 Kilom. pr. Dag. Naar jeg betænker, at før jeg begyndte paa denne Gjerning var jeg saa svag, at jeg kun med Smerte formaaede at ligge i en god varm Seng, og nu mangen Gang har kunnet døje at ligge ude under aaben Himmel uden at blive forkjølet, naar vi ikke har faaet Hus, saa kan alle se, at Herren har gjort store Ting for mig, for hvilket hans Navn være priset. Jeg har sammen med Sofi. Oline Dyreflen gjenneanstreffet hele Østerdalen, Ringerike, Solør, Nordre Land og Hadeland, Egnen omkring Drammen, Tonsberg og Sarpsborg med Bøger og mindre Skrifter. Undertiden har vi faaet Hus, undertiden ikke. Ofte har vi efter flere forgjæves Forsøg maattet ty til Skoven, hvor vi har udsat os et passende Sted under en eller anden skjærmende Gran og ved Hjælp af lidt Demegtræs og Bar gjort os det nogenlunde hyggeligt. Selv i en saadan Seng, ja i enkelte Tilfælde under Torden, Lyn og nedstrømmende Regn, har vi der inde under Skovens grønne Paraphy kunnet sove vor søde Sovn, og om Morgenen følt os styrket til at fortsætte vor hellige Gjerning.

Kolportagen har været mig til baade aandelig og legemlig Velsignelse. For var jeg altid syg, nu er jeg altid frisk og lykkelig. Og naar jeg tænker paa de mange Hjem, vi gjennem Aar og Dag har besøgt, og de mange Anledninger, vi der har faaet til at vidne for vore Medmennesker om det sidste Naadens Budskab, saa ønsker jeg kun at saa Lov at fortsætte dermed indtil Jesu Kristi herlige Aabenbarelse. Saa sandt jeg da udfører min Gjerning samvittighedsfuldt, skal ogsaa jeg saa høre af hans Mund: „Vel gjort, du gode og tro Tjener.“

Agnes Andersen.

Steffefjord.

Jeg kan tænke mig, at Bladets Læsere kunde interessere sig for at høre lidt ogsaa fra dette Sted.

Vi har nu virket her i 2½ Maaned. Søster Bjørkelund forlod os, efter at Teltet blev taget ned, for at hjælpe Br. D. J. Olsen i Bergen. Besøget paa Moderne var ikke stort paa Grund af det regnsulde Vejr gjennem Sommeren og Advarslar fra saafaldte Kristine. I den senere Tid har dog Besøget været mere jævnt, og flere er bleven overbeviste om Sandheden. Byen tæller knapt 2000 Indbyggere, som for en stor Del er religiøse og tredser omkring Emiskærerne, der afløser hverandre for at holde Interessens oppe. Det ene af Byens 2 Blade har hele Tiden holdt sine Spalter lukkede for vore Avertissementer; Redaktøren for samme var bange for, at han skulde medvirke til Sabbatsspørgsmaalets Fremgang ved at indtage vore Betsendtgjørelser. Nagtet vi har maattet gennemgaa forskellige Prober her, som vi heller ikke var helt uforberede paa, er vi dog taknemmelige til Herren for den gode Sæd, som er udsaaet til denne Tid, og er forvisset om, at den skal bringe sine gode Fruiter. Nogle stadige Tilhørere, som er meget interesserede, ønsker vi snart maatte tage Skridtet ud. En udenbys Søster antog Sandheden her i Sommer.

Samtidig med Virksomheden her har jeg aflagt nogle Besøg i Sirebalden, hvor der er en Del døbt. Der har nu nogle begyndt at helligholde Herrens Sabbat, og andre er stærkt paavirkede i samme Retning. Wort Haaber, at ogsaa disse maatte komme helt over paa Herrens Side og bevare Guds Bud og Jesu Tro.

Eders i Herren forbundne Broder

A. D. Nærem.

Fra Trondhjems Menighed og Sundhedsmission.

Efter som der nu er hængaaet ca. 4 Maaned, siden vi sidst lod høre fra os, skal jeg saa Lov til i al Korthed at meddele lidt om vor Virksomhed her i Trondhjem. Vi er her en liden Menighed paa ca. 35 Medlemmer, og de fleste af disse er rigtig kjække Søskende. Trods dette, at de er fattige, opfører de meget af deres Tid til at gaa ud for at sælge Traktater og Blade. Vi fik saaledes tilsendt 700 Eksp. af „Ev. Sendeb.“ ved Juletid, og jeg tænker, at ved Modtagelsen af denne Efterretning er de for længst solgte og en ny Sending ankommen. For en Tid siden havde vi den store Glæde at have Br. C. C. Jensen fra Kristiania paa Besøg hos os, og vi havde en stor Højtid med hverandre, idet vi ved samme Anledning fik Lov til at døbe 3 kjære Sjæle, som blev lagte til vor lille Menighed. Andre gaar og er interesserede, saa vi haaber i en nær Fremtid at samles igjen i samme Anledning.

Baptistene var saa venlige mod os, at de aabnede deres Lokale, saa vi fik Lov til at foretage Daaben der.

Her paa Anstalten gaar alt godt. Vi faar stadig nye Patienter, efterhaanden som andre holder op, og mange gode Resultater har vi den Glæde at opnaa. Vi har ogsaa god Hjælp, idet vi har en liden kjef Søster, som hjælper min Hustru i Badet og Huset. Paa Herrens Side har vi god Hjælp i en Br. Griffen, der hver Aften, efter at han har sluttet paa Fabrikken, hvor han arbejder til Kl. 6, saa kommer her ved 7-Tiden og tager livlig fat i Arbejdet til Kl. 9, ja undertiden til Kl. 10—11. Vi har i det sidste Aar givet ca. 3000 Behandlinger, hvoraf 10 % gratis, saa vi er saa

glade fordi vi faar Lov til at gjøre noget godt baade for den rige og den fattige, og vort Haab er til Gud, at han fremdeles vil være med os og lede os i vort Arbejde, saa mange maatte blive helbredet baade paa Sjæl og Legeme. Men vi behøver eders Forbønner, Søffende, og jeg haaber, I vil tænke paa os i eders Bønner.

Eders i Herren og hans Værk forbundne Broder
Michael Ottosen.

Kristiansand.

Efter Teltvirksomheden i Fr. stad rejste undertegnede tilbage til Kristiansand, hvor Virksomheden fortsattes. Vore offentlige Møder har været meget godt besøgte til Trods for en udpræget Modstand fra forskjellige Hold. Der er blandt andet uddelt en Brochure mod os med Titelen: „Vor Kristne holde Sabbaten?“ Indholdet af samme kommer nok fra Amerika. Jeg tror at have læst det i et religiøst Blad fra Chicago. Forfatteren er Evangelisten Torrey. Men enten det er lærde eller ulærde Mænd, der angriber Sandheden, saa er Resultatet det samme; „thi vi formaar ikke noget mod Sandheden, men for Sandheden“. 2 Kor. 13, 8. Og ligegyldig hvem det er, der vil bygge op en Grund for Søndags-helligholdsken, saa bliver Resultatet altid det samme — fordi der ingen Materialier er at bygge af.

Nogle har allerede indset dette, og Resultatet er, at de har besvaret Spørgsmaalet: „Vor Kristne holde Sabbaten?“ paa en anden Maade, end vore Modstandere havde tænkt. Flere er i Færd med at følge efter i samme Retning, til stor Glæde for os og for Guds Engle. Vi har ogsaa i denne Vinter drevet en ihærdig Traktat- og Missionsvirksomhed, som heller ikke skal være frugtesløs. Søffende er ved godt Mod, og det samme er Tilfældet med undertegnede.

Hilsen fra eders i Kristus forbundne Broder
Christian Tobiasen.

Narsmødet i Norge.

Som allerede meddelt afholdes vor Konferens i Nar i Dagene fra 16de—21de Juni. Det første offentlige Møde begynder Tirsdag Aften den 16de. Det første Møde for Konferensens Forhandlinger begynder Onsdag den 17de Kl. 10 Formiddag. Lad de forskjellige Menigheder udvælge deres Delegerer i Tide. 1 Delegat for hver Menighed og desuden 1 ekstra for hver 10 Medlemmer. Saasnart Delegerterne er valgte, kan Sekretøren indsende Navnene til Konferensens Sekretær, C. B. Jensen, Afersgaden 74, Kristiania. Hvis Fuldmagter ikke sendes, saa maa Delegerterne medbringe samme til Konferensen. Lad alting ske sømmeligt og i Orden. De, som kommer til Mødet, burde skrive i betimelig Tid angaaende Bærelser og Logi til Broder N. P. Nelsen, Fredrikstad, som vil sørge for, at den Sag er i Orden, naar de kommer til Mødet.

Lad os allerede nu lægge Planer til at deltage i dette Møde. For hvert Aar, som gaar, bliver disse Møder mere og mere alvorlige, efterhjem vi nærmer os Herrens den store Dag, og vi tiltrænger alle en særskilt Forberedelse for at kunne bestaa, naar denne Dag kommer.

I forbunds Tid paalagde Herren sit Folk at forsamle sig tre Gange om Aaret ved de tre offentlige Festsjofitider i Jerusalem. Vi læser om, hvorledes disse Sjoitider blev besøgte af Guds Folk fra de forskjellige Lande. Det var ogsaa under stor Opofrelse fra deres Side. De, som levede

langt borte, maatte paa denne Maade ofre en Maaned hvert Aar for at deltage i disse Sjoitider. Naar Herren paapegede Nødvendigheden af at være til Stede ved disse Møder paa den Tid, hvor meget mere er det da ikke nødvendigt for os i disse sidste Dage, fulde af Trængsel og Kamp, at vi skulde samles med hverandre og med vor Gud? Og hvis Verden den Gang tiltrængte Lys, som Herren havde givet sin Menighed, hvor meget mere da ikke nu, da Mørket i en særskilt Grad skjuler Jorden og Duntelhed Folkene! Maa Hjertene alt nu beredes for at modtage Herrens særskilte Bessignelser. „Bered dig, o Israael! til at møde din Gud.“

Nærmere Oplysninger, om hvorledes man bedst kan naa Fr. stad med Dampskib eller Jernbane, vil blive meddelt i næste Nummer.
C. C. Jensen.

Dødsanmeldelse.

Br. Dve C. Svendsen hensov stille og rolig den 16de Februar 1908 ca. 64 Aar gammel. Br. Svendsen har i flere Aar lidt af Astmatæring, der ogsaa blev Aarsag til hans Død. Han annammede Sandheden under Br. Clausens Virksomhed i 1895, og har i den Tid tilhørt Fredrikstads Menighed. Det sidste Aar af sin Levetid boede han paa Bethesda Gamlehjem, Fr. stad, hvor han helt til sin Død modtog en hærlig og upartisk Pleje. Som Præst ved nævnte Sygehus forrettede Pastor A. Sundersen ved hans Begravelse, ved hvilken Anledning han bl. a. udtalte følgende: „Jeg har faaet det bestemte Indtryk, at han var en levende Kristen. Et af Beviserne herfor var hans Taknemmelighed for enhver liden Tjeneste.“

Undertegnede besøgte Br. Svendsen paa det sidste, og bl. a. med Familie fejrede Herrens Hus's Anordninger sammen med ham og hans Hustru kort for hans Død. Han holdt fast ved Haabets Bekjendelse, og vort Haab er, at han skal faa Del i den første Opstandelse.
N. P. Nelsen.

Redaktionens Afdeling.

Br. Rind Olsen, der gennem Vinteren har virket i Sarpsborg og i det senere har været noget svag, er pludselig bleven meget daarlig. Haaber, vore Søffende erindrer ham i deres Bønner. Br. Jversen vil tage hans Plads og varetage Interessen.

Metodisterne synes fremdeles at være tilfredse med Gaarigheds Ufandheder og ugudelige Angreb paa vort Samfund. De arbejder ivrigt i Norge med Udbredelsen af hans saakaldte „Erklæringer“.

Begbud straks at lægge Planer for at komme til Konferensen i Nar. Læg hver Dag lidt til Side til Udgifter forbundne dermed, og Resultatet vil overraske dig.

Langs Panamakanalens Bredder, hvor Tusinder af Arbejdere er beskæftigede med at forene de to Verdenshave, der forhvides trods Fjæber, Hede og mange Vanstæikigheder det sidste Naadens Budskab, og mange annammer Sandheden.